Ч. 191 (12.847). Львів, четвер 27. серпня 1931. Opłata pocztowa zapłacono ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол. Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

На шкільний сезон
КНИГАРНЯ „ПРОСВІТИ"
ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 1.
поручає шкільні підручники і приладдя для всіх шкіл.

Грім може спалити Ваші стоги й полукіпки,
тому обезпечайте
ЗБІЖЖА Й ПАШУ ВІД ОГНЮ в
Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер"
у Львові, вул. Руська ч. 20.

Безконечна тема.

Ще один вимовний польський голос на польсько-українські теми.

Українська проблема в Польщі стала вже для польської публіцистики безконечною темою, — темою, на яку може писати менше або більше цікаво чи пікантно, чи сензаційно не тільки кожний польський публіцист, але й кожний більше або менше видатний польський громадянин. Приїдуть до Польщі якінебудь чужинці, що цікавляться українською справою, — це вже дає польській публіцистиці змогу городити на цю тему найріжнородніші небелиці, малювати найріжнородніші перспективи (грізні а нераз і забавно веселі), чи накінець розкривати найфантастичніші програми для розвязки українсько-польського питання. Досі занотували ми на сторінках „Діла" за кільканацять повоєнних літ уже цілі сотки всяких польських проектів на розвязку українського питання, при чім багато між ними було однозгідних, але українська справа як була нерозвязаною перед, скажім, десяти роками, так осталась такою самою скомплікованою й нерозвязною досі, як стояла на мертвій точці тоді, так стоїть на ній і тепер. Станеться щось у краю, якийсь напад чи вибухне пожежа — все це приписується відразу українцям і знов пишеться безупину на теми польсько-українських відносин. Слідкуючи так за польською публіцистикою від десятка літ, приходимо до пересвідчення, що в ній ця тема ніколи не переживеться. Вона для неї буде безконечною, так як безконечною і незвичайно дразливою стала вона для всіх польських політиків, що крутять нею як швець шкірою і ніяк нічого з неї не можуть викрутити. Словом квадратура кола! Але квадратура для польської політики і публіцистики. Бо для нас ця справа представляється далеко ясніше та простіре.

Ось до безконечної черги польських публіцистичних голосів прибув сьогодні ще один. Голос доволі різкий, у польській публіцистиці відокремлений, але неповний, бо автор з висунених преміс не робить ніяких льогічних висновків, а перескакує раптом з реального світа в світ ілюзій і фантазій. Маємо на думці обемисту статтю д-ра Ольґерда Ґурки, б. редактора припиненого минулого року щоденника „Дзеннік Львовскі", опублікованy на передовому місці у львівській „Ґазеті Поранній" з дня 26. серпня (ч. 9679) під назвою „Польсько-українське питання в зеркалі обективних розважувань".

Автор каже, що досі ставили польсько-українську справу (роз. у Польщі) нещиро як поляки так і українці. Одні й другі ховали голову в пісок перед „засадничими труднощами" цього питання. На це складалися всякі причини, а найважнішою з них була та, що ні одні ні другі не мали відваги сказати правди в очі своїх громадянств, йдучи все по лінії найменшого опору. Наслідком такої поведінки обманювали самі себе. Бо

„ані українські самопотішування, зокрема ж потішування своїх молоденьких „героїв" з Галичини, що справи „України" стоять щораз краще, щоби тільки триматися далі гострої та непримиримої тактики, ані також польські публіцистичні пописи, що руский селянин є ворогом змагань своїх українських політиків, не відповідають дійсности".

Українські провідники, твердить далі автор, програвши справу творення своєї держави, покривають тепер свої невдачі підсичуванням несамовитих метод у політиці, які утруднюють розвиток їхньої власної справи і будучини. Обмежившись крім того виключно до питання Сх. Галичини, тратять щораз більше контакт з з Наддніпрянщиною.

„З другої сторони — читаємо у статті — публіцистичні польські міркування, що непримириме становище українських політиків, без сумніву зрештою чуже більшости руского селянина, є ділом горстки студентів та інтеліґентів, дуже ярко пригадують рапорти російських ґубернаторів і австрійських радників з XIX. віку, що означували польські рухи, як діло **„незадоволеної шляхти" і горстки молоді**, для якої польський хлоп чужий, бо він на загал шанує уряд і любить цісаря. Нема сумніву, **що польський хлоп у рр. 1846—63 був більше чужий для рухів своєї інтеліґенції, ніж теперішний український селянин для акції самостійників, чи навіть УОВ або УОН**, а всеж польський незалежницький і національний рух був цілком конкретною річю. Тайна лежить у тім, що взагалі всі національні рухи від німецьких „фрайгайтскріґе" почнаючи, були ведені горсткою інтеліґенції та студентів, але всеж зміняли карту Европи. Не поможуть також до розвязання українського питання псевдо фахові твердження, що українці не нарід, а їх мова то діялект і т. п., бо нарід це виключно справа самопочуття і волі, а література продукція України перевищає наприклад болгарську. Ірляндці мали ще менше даних на те, щоби себе звати народом, уживаючи майже виключно (87 проц.) мови свого ворога, а всеж цілі віки вели вони боротьбу за свої права і осягнули результати. Подібно накінець, коли українська справа дійшла аж на тапету Ліґи Націй, не вистане з боку Польщі обурюватися на Европу чи Анґлію, що мішається зі своїми опініями та інтерпеляціями до українських справ, бо та сама Европа, чи її опінія, навіть без підстав у застереженнях конференції амбасадорів, мішалася все перед війною до чужих справ, чи вони були німецькі, російські, австрійські чи турецькі. При цілій низці і ліберальних товариств і пацифістичних міжнародніх і т. д. опінія Европи все в менше чи більше властивий спосіб буде мішатися до чужих справ, так як це робила перед війною навіть супроти найбільших потуг у справах б. королівства польського, або Познанщини і перед цього роду інтервенціями не відступить навіть зі страху перед громами найпочитніших наших щоденників. Скажім собі це щиро в очі, замість вигідних і популярних оман, а також безцільних претенсій. Заграничній аґітації протиставмо ясну програму розвязання цієї проблеми, але таку, що моглаб промовити вправді не до наших здецидованих ворогів, але бодай до нерадих нам. За відповідь не вистарчать ані нещирі запевнювання галицьких українців, що домагаються виключно національних прав і справедливости, ані загальникові польські гасла зичливости і толеранції без вироблення спрецизованої політичної програми, гідної держави, яка прямує мирно до великодержавного становища в Европі".

Далі каже автор, що цілу справу треба „взяти за роги засадничих труднощів". А ці трудноші, на його думку, коріняться у **„позірній неможливости погодження засади непорушности наших теперішних границь з українськими незалежницькими аспіраціями"**.

Після того всього треба булоб сподіватися від автора якоїсь конкретної програми на розвязку тієї складної проблеми з „позірними" труднощами. Але він її не дає. Спинившись на характеристиках двох національних демократій (польської й української) і ствердивши на початку характеристики, що тільки вони (тобто ендеки і УНДО) мають під теперішню хвилю „спрецизовані програми взаїмної екстермінації" п. Ґурка перекидається раптом на церковну ділянку, „доказує" вагу греко-католицтва для українців, а шкідливість протиунійного наставлення ендеків, щоби потім пригадати 21. квітня 1920 р. тобто дату відомого варшавського договору з УНР, коли то „марш. Пілсудський подав руку до згоди та співпраці урядові Української Народньої Республики" та зробити накінець у своїй статті такий дивоглядний висновок:

„Цій тодішній ідеї марш. Пілсудського треба нині тільки інтерпретаційних слів, достосованих до ситуації теперішньої хвилі. Одначе попри те треба повторити, що труднощі, які заключаються у розбіжности засад є при дотеперішнім способі думання обох сторін незаперечною перешкодою, бо без сумніву ні один поляк при найприхильнішому навіть наставленні для ідеї майбутньої України, **не може допустити думки про втрату свого правного і фактичного володіння у полуднево-східних воєвідствах, а також на Волині**, а величезна більшість тих, які вважають себе за українців, просто не може собі уявити будучої України без Східньої Галичини".

У першій частині статті немало цікавих і тверезих думок. Зате, прочитавши її другу частину, дивуєшся, як можна взагалі таким чином до справи підходити. Вийти з заложення, що невиносимі польсько-українські взаємини треба за всяку ціну наладнати, взявши „за роги засадничі труднощі проблеми" і дійти потім до висновку, що їх наладнати неможливо — це значить бити самого себе, самому собі перечити, та й дати накінець доказ несеріозного політичного думання. Колиж під тим „бранням за роги засадничих труднощів проблеми" автор розуміє якесь достосування чи якусь інтерпретацію варшавського договору з 1920 р., тобто коли галицьким українцям доручає зрезиґнувати з Галичини, махнути рукою на її долю як у теперішности так і в будуччині, а натомісць віддатись тільки мріям про незалежну Україну над Дніпром, то значить, що він ставить справу нещиро, рахуючи на людську наївність. Бо як можна „розвязувати" українську проблему у Польщі при допомозі якихсь грушок на вербі, ще й до того поза границями Польщі. Коли українці кажуть, що їм належаться в Польщі такі-то і такі-то права, то автор наведених „обєктивних роздумувань" відповідає їм: та цеж дурниця, ви думайте над тим, як побудувати Україну над Дніпром. Сміх тай годі! Така ментальність усіх т. зв. санаційних політиків.

—o—

Wyciąg z protokolu wspólnego z dnia 20. sierpnia 1931 r. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 183. czasopisma „Dilo" z daty Lwów dnia 16. sierpnia 1931 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 379/31 na posiedzeniu niejawnem w dniu 20. sierpnia 1931 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 16 sierpnia 1931 r. przez Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma p. t. „Dilo" № 183 z daty Lwów, dnia 16. sierpnia 1931 r. zawierającego: w artykule p. t. „Do czoho wono dijde" w ustępie od słów „Jak wyhladaje" do słów „napewno ne zdywujut" znamiona występku z § 24 ustawy prasowej, zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. — Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. XII. 1862 Dzup. Nr. 6 ex 1862, t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu podanie do wiadomości osnowy pisma skonfiskowanego „Dilo" z daty Lwów 7. lipca 1931 Sygn. VI. 1. Pr. 322/31, co odpowiada znamionom występku z § 24 ust. prasowej. — Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione.

Przewodniczący: Medynski wr.

Protokulant: W. Mikuszewski wr.

Za zgodność: Lipanowicz starszy sekretarz.

Умовини міждержавного роззброєння.

Попри гостро актуальні оправи світової політики, що вирнули в останньому часі на денний порядок, справа міжнародного роззброєння не тратить ні дрібки на своїй актуальности і хоча зійшла хвилево на дальший план, не перестає цікавити людей, що раді налаштувати краще міжнародні взаємини. Відомий французький політик сенатор де Жувенель на запит представника „Нає Фрає Прессе", чи вірить в роззброєння европейських держав, відповів, що не тільки вірить, але певний, що до цього мусить прийти, розуміється, не зараз, але після низки міждержавних конференцій. Не дармо дається людям ясно зачеркнений ідеал, який так довго буде їх інтересувати, аж врешті діждеться здійснення. Станеться це подібно як з господарською проблемою шляхом міждержавного порозуміння і взаїмних уступок.

Які саме способи мали би довести до розвязки цієї проблеми? На думку сенатора Жувенеля слід перш усього обмежити і контролювати видатки на збройну силу. Трудноші поділити на групи й усувати постепенно. Зачати від військової авіяції, яку найперше слід обмежити. На випадок війни Союз Народів має перемінити воєнні літаки всіх держав на міжнародню поліцію й вжити її проти напасника. Державу, що не пристане до цього табору, будуть уважати за напасника. Якщо так буде, війні прийде радикальний конець, бо авіятика це страшна зброя, яку мусимо вжити проти війни та в користь мира. Одного тільки не треба забувати: міждержавна організація мира неможлива без попередньої міждержавної господарської та політичної організації. Щоби завести в Европі мир, спокій та добробут, слід наперед створити атмосферу взаїмного довіря та господарської співпраці

—o—

Мрачні перспективи.

Наслідком фінансової катастрофи, що потрясла державним організмом кількох середньоевропейських держав, особливо Німеччини, в Базилеї радив недавно комітет банкирів, заінтересованих у величезних кредитах, які завдяки господарській політиці Німеччини з короткоречинцевих силою обставин перемінилися в довгоречинцеві. Розвязка проблеми була дуже важка, бо діло в 7 міліярдах марок, яких Німеччина не в силі сплатити. Конференція скінчилася тим, що представники інтересованих фінансових кол відложили рішення оправи на шість місяців, звалюючи відповідальність за дальший хід оправи на політиків. Вони мають напротязі шістьох місяців створити умовини, щоби ті короткоречинцеві кредити можна було змобілізувати, а це може статися тільки тоді, коли хтось допоможе Німеччині новими короткоречинцевими кредитами у висоті 2 і пів міліярда марок.

Чи воно можливе? У звіті, що появився після невдалої конференції, сказано так: „Як довго взаємини між Німеччиною й іншими европейськими державами опираються на основі приязної співпраці та обосторонннього довіря і через те відпаде головна причина внутрішніх труднощів для Німеччини, ніщо не спинюватиме мирного господарського розвитку. Це перша і рішаюча передумовина кредитової здібности".

Отже хто після створення приязної міждержавної співпраці мав би принести жертву задля санації Німеччини. Нема сумніву, що натяк відноситься до Франції, яка при кредитовій абстиненції Америки та фінансовому вичерпанні Анґлії одинока розпоряджає більшими капіталами. Та чи схоче Франція зміцняти Німеччину, щоби рятувати анґлійські, швайцарські та голяндські короткоречинцеві кредити? Питання, на яке можуть відповісти тільки французькі капіталісти й політики. Покищо з французького боку радять Німеччині вступити на дорогу самодопомоги та виказати добру волю, що хоче довги сплачувати. А що при теперішньому внутрішньому положенні німецької держави це неможливе, то дальший хід подій сповитий загадочною мрякою.

—o—

До чого це доведе?

(Допис зі Золочівщини.)

Підгірці, 24. серпня 1931.

Дня 22/VIII. 1931. прибув до села Підгорець швадрон 4. піонірів, стаціонований у Львові Жовківська 52, на хвилевий побут підчас вправ. — В год. 8-ій вечором по скінченій вечірні жовніри цього відділу напали на повертаючих з вечірні і з молочарні людей, мешканців села і почали їх бити без найменшої причини куплями і колами з плотів. У висліді цеї розправи військових із спокійними мешканцями оказались тяжко побитими такі:

Степан Кокір (перебиті ноги), Михайло Бедрій побитий по плечах, Степан Король підбите око і перебита нога, Мирон Бокій, форналь на цілому тілі, Антін Якимович на цілім тілі. Легко ушкоджено на тілі слідуючих: Михайла Сікорського, Василя Покоцького, Степана Сеника, Володимира Бедрія, Михайла Ковальчука, Мирона Павлова (дяка), Івана Горніка, Лосифу Горнік і богато інших, яких не вспів я зареєструвати. Жовнірів хтось до цього намовив, бо покликувались на місцевих інформаторів, що мовляв „nam mówiono, że tutaj ludność bardzo niespokojna i potrzebuje karnej ekspedycji" Замітно, що у побитті брали участь підстаршини, а найбільше капраль Довбонь, а вахміш, коли йому про це донесено, ще похвалив військо. — Ці самі жовніри старались перешкодити в роботі місцевому молочареві і прислузі і приказали гасити світло. Молочар Гриць Якимів не послухав і продовжував роботу далі. Згаданий Довбонь мене особисто зневажив. Самовільно став виганяти мої коні зі стайні, а коли я на це не позволяв, заладував кріс і погрожував, що стрілятиме. Я всеж таки до стайні не впустив; колиж він приказав насильно брати мені сіно, я жовніра відтрутив, а сіно відобрав. — За яку годину прийшов вахміш із плютоновим, щоб я оправдався за що „potrącam żołnierzy". Я розяснив їм їхнє поведення і ці не лиш не скартали спричинників, а ще погрозили мені судом за зневагу польського жовніра. Команданта-офіцера годі було дошукатись; а поліція вправді вислала постерункового і він стягав протокол з події на моїм подвірю, але мабуть був спричинником побиття невинних мешканців. — Я про все доніс до староства в Золочеві. Відділ після події відійшов раненько в 6-ій г. у напрямі Бродів.

о. Василь Пришляк

—o—

В осіб пригноблених, виснажених, неспосібних до праці природна гірка вода **„Franciszka Józefa"** побуджує обіг крови, скріпляє хист до думання та охоту до праці. Можна дістати в усіх апт. і дроґеріях.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 27. СЕРПНЯ 1931.

Д-Р В. МАКОВСЬКИЙ. 5)

Моє лікування.

„Помірки". — Пляжа, свобода та правильник. — Нова ординація. — Дві Марисі.

— А ви ще там не були? питає мене склепар, де я купую овочі.

— Де?

Він вказує пальцем угору. Дивлюся поперек на цілу ширину дороги, хитається на широкій бинді пророчистий напис: „Одвєдзь Помяркі".

— Ні. А там варт бути?

— Авжеж — сміється купець хитро, — але не самому...

І я туди подався пішки; цеж належить до „ординації". І — сам (теж ординація). Що таке „Помірки"?

Я волів би Вам прислати фотоґрафію з тих „Помірків"; — це так сказати, не такі „помірки" (нивки за загумінками або на зарінку), як у Вас, а зовсім інші „Помірки". Вони від Трускавця віддалені 3 кільометри; дорога тяжка через дуже стрімку гору. Була там копальня земного воску; звідти добувають „Нафтусю" і ведуть її рурами до Трускавця. Там — гарний, густий ліс із квітистими насадами і полянами. Там є, якби Вам сказати, — є вельми цілющі, йодовосільні і... соняшні купелі, або — крути верти, говорім без „обрізків", — там — трускавецька пляжа!

Ось де я їх найшов, ті всі трускавецькі мавки і нявки і тих всіх трускавецьких хованців-галянців. На пляжі в Помірках!

Щоби дістатися до басену, треба перейти досить простору, гарним мілким (кажуть що морським), піском всипану пляжу, а як коли напр. у неділю або свято зполудня, то й перепхатися поміж живу виставу всяких купелевих мод і костюмів, якими прикрашені або й неприкрашені більш чи менш пружні та стрункі статі перемішаних купальниць і купальників.

Треба бути справедливим і сказати, що ця пляжа має воду (купальні). І то знамениту, мінеральну: солоницю з каїнітом, йодом і сіркою. Видно це по кольорі і чути по запаху. Є окремі басени для дітей, окремі для тих, що вміють плавати і не вміють. Став глибокий місцями на 8 м. Спід мулистий. Ресторан, лодки, музика, теніс — одним словом, зразок морської пляжі.

А на пляжі? Як на пляжі — свобода!

Свободу на теперішніх пляжах, описати точно годі; в ній або треба бути, або — її собі уявити, одначе не обмежуючи уяви... Мале спостереження з мого боку Вам, Пані, богато допоможе. Ось усюди на помірецькій пляжі є повивішуваний купальний правильник; це свідчить про лад. Ціла низка постанов, осторог і заборон. Між іншими є такі: „Вільно купатися тільки в приличних костюмах", або „Просимо на терені купалень поводитися прилично під загрозою таких а таких кар, аж до заборони вступу до купальні". І т. д.

Ці постанови говорять самі. Вони-ж просто образливі і певно не висіли би, якби не були тут потрібні.

— Чи вони доцільні?

— На мій погляд — дуже доцільні, але мало успішні. І дотично костюмів і поведінки. Словом — свобода!

Та це — й ціла атракція „Помірків".

В будні глоти нема; більше глядачів, як купальників. Віддалення, їзда, окремі вступи утруднюють дещо демократичну свободу. Дещо свобідніше і „тісніше" тут по неділям, а ще в спеку. Одні купаються; інші одинцем або ґрупами, а то й дуже пророчистими та інтимними „беруть" соняшні купелі; деякі на човнах, граються, забавляються, або охолоджують себе в ресторані.

Одним словом — пляжа!

І добре, що я туди пішов. Бо чим є живець — без пляжі?... Аби це була єрусалимська чудотворна овеча купіль, жінки туди не поїдуть.

Я лікареві про цей свій „лівий ухил" ні чичиркнув. Одначе він на другий день ніби сміхом мене випитував, чи я „їм мясо, або пю альكоголь".

Я притьмом відцурався і гадки такої. (Прецінь „мала горяча з капустою" і „дві малі львівського" на Помірках по маршу і змученню — без значіння!).

Справдив, що мій загальний стан „малощо", але „де-що" поправляєсь..,

Значить, — я на добрій дорозі!

Після 10 днів „вступної" курації, мій лікар дав мені другу, ще складнішу та твердшу. Ця друга курація мала вирішити про вислід мого лікування.

Зараз першого дня, я з непохитною постановою забрався складати новий поділ годин.

Сиджу в холодку дуба біля Міцкевича і заживаю поволі „Марисі", як ось чиясь легка рука спочила лагідно на моїх плечах. Самотужки повертаю туди голову: Марися!

Але цим разом справжня, жива Марися, моя давніша знайома.

Колись („а те, що минуло, не згадуйте пане брате") дуже (без „ще"), нині — „ще дуже" гарна; дарма, що в небезпечному вже віці.

— І Ви тут?... Коли приїхали?... Чи давно?... Що?! вже другий тиждень як Ви тут? А деж Ви зашилися, що Вас ніде не видати?... Ха, ха, ха! на що, на що?... На серце лікуєтеся?... Ха, ха!

— Ради Бога! Не заливайтесь, Пані, таким сміхом, люди зглядаються...

Але вона аж плакала, так сміялась: „Прийшов на пса мороз", ха, ха, ха!

Зимної Марисі я вже не допив; пішов з теплою у парк.

Після літ розстання, звів нас припадок і цей хитрун зводив нас тепер частіше. (І в Трускавці тиждень має лише 7 днів!) чи на еспляналі, чи біля „Нафтусі", „Марисі", „Броні", чи в парку все ми якось зустрічалися — „припадково".

Зрозумійте, Пані, що для давньої знайомої (ще й тут самітньої) годі було відмовитися від товариської чемности. Тим самим зрозумієте, що ця „диверзія" мусіла в основах захитати складною програмою моеї нової „девятиднівки".

Моя знайома любить дальші прогульки, але не любить ходити сама. А ще, як мені сказала, що вона також у своїй ординації ріжні години „зредукувала", то і я перед проходами обмежив, а то й зовсім зредукував заживання „Нафтусі". За те по проходах...

(Докінчення буде.)

—o—

Англійський журналіст у Львові.

Про відношення п. Нюболда до українців.

Львів, 25. серпня 1931.

Польська преса принесла сьогодні вістку, про те, що в понеділок приїхав до Львова англійський журналіст п. Нюболд і замешкав у готелі Жоржа. Цю саму вістку подали й ми. Колиж вертаємо до неї ще раз, то робимо це тому, що частина львівської польської преси заосмотріла цю вістку ще таким „коментарем“:

„На прибуття англійського журналіста зареаґували в характеристичний спосіб місцеві українські політики зпід знаку УНДО. Довідавшися про приїзд англійця, панове ундівці з Пеленським на чолі сейчас побігли до готелю Жоржа, щоби його повитати і поговорити з ним про політику. Одначе візита не вдалась, бо п. Нюболд доручив готелевому портієрові заявити, що делеґації не прийме“.

Так написало „Слово Польске“. Натомість „Ґазета Поранна“ подала теж зачерпнуту в готелевого портієра або в якогось, виручуючого його в портієрській службі, аґента, інформацію такого змісту:

„Як довідуємося, вчора у ранніх годинах явилися в готелю Жоржа українські посли з пос. Пеленським на чолі, що наміряли окружити п. Нюболда своєю опікою, подібно, як недавно перебуваючих у Львові англійських парляментаристів пп. Дейвіса і Бара. П. Нюболд казав анонсуючому їх портієрові заявити, що з панами українськими послами не думає говорити“.

Прочитавши наведені інформації, ми звернулися до найавторитетніших українських джерел за виясненнями в цій справі. І ці вияснення ми дістали. У їх світлі справа представляється так: Перш за все слід зазначити, що до готелю Жоржа ніякі українські посли в понеділок не ходили. А далі слід ствердити, що ще минулого тижня появилась у польській пресі з варшавських джерел зачерпнута вістка, що до Польщі, зокрема до Галичини приїзджає англ. журналіст Нюболд. Ніхто з українських кол його приїздом виїмково не інтересувався. Бо сюди приїзджають зчаста чужинні журналісти і якщо бажають говорити з українцями, то звичайно самі до них голосяться і дістають усякі бажані інформації. П. Нюболд поступив інакше. Він написав листа до одного львівського свого знайомого неукраїнця, в якому просив, щоби йому приготовити у Львові стрічу з митрополитом Шептицьким і з головою УНДО. Далі просив, щоби хтось з українців зголосився у нього в понеділок ранком у готелі Жоржа та повідомив про речинець і місце його стріч з обома названими особами. Коли ми дістали такі інформації від посторонньої людини, бо від неукраїнця, то бажали п. Нюболдові допомогти в цих стрічах. У тій цілі телефонував один наш громадянин перш за все до готелю Жоржа, питаючись, чи п. Нюболд є. Коли ми довідалися, що він приїхав, але хвилево відсутний, бо пішов до англійського віцеконзуля, то перш за все старалися підготовити названі стрічі. Коло 12. години телефонував знов наш відпоручник до готелю Жоржа, питаючись, чи п. Нюболд є вже в готелю. На це хтось (невідомо хто) спитав, хто говорить. Коли йому відповіли, що пос. Пеленський, то цей хтось (може портієр, а може хто інший) заявив, що п. Нюболд казав сказати, що з пос. Пеленським стрічатись не може. Нині бачимо в польській пресі на ту тему злосливі замітки.

Чи п. Нюболд так казав, чи ні — ми не знаємо, але коли то правда, що він дав свою згоду оголосити це в польській пресі в такій формі, що він, мовляв, з українцями говорити не хоче чи не буде, то це щонайменше дивне. Бо пощож у такому випадку він писав листа до знаної йому особи, щоби йому влаштувати стрічі з митрополитом Шептицьким і головою УНДО? Очевидно, що публікуємо вістку про ті заходи п. Нюболда тільки тому, що він дав портієрові (?) готелю і польській пресі право опублікувати те, що вона опублікувала.

Загально при цій нагоді заявляємо всій польській пресі і п. Нюболдові, що ми нікому з чужинців зі своїми інформаційними прислугами не накидаємось, над ніким спеціяльної опіки собі не резервуємо. Йдемо на стрічу з інформаціями тільки таким чужинцям, які собі цього **щиро** бажають, при чому ніколи не даємо їм ніяких директив ні вказівок у тому напрямі, з ким би їм говорити споміж поляків, як це з правила роблять деякі відповідальні польські кола з кожним чужинцем, який хоче говорити з українцями. Вони їм все рекомендують тільки собі бажаних споміж українців, а перестерігають перед небажаними. Накінець заявляємо ще й те, що ми можемо кожному чужинцеві давати всякі інформації про наше життя й положення також у присутности поляків, чи то офіціяльних осіб чи польських громадських діячів. При чім підкреслюємо, що наші інформації будуть усе такі самі як тоді, коли ми їх даємо самі, так і тоді, коли ми їх давалиб під польською контролею. Ми оперуємо фактами.

На шкільний сезон! На шкільний сезон!
Книгарня „Рідної Школи“
ЛЬВІВ, вул. СИКСТУСЬКА, ч. 20.
(Дім Народньої Гостинниці)
поручає **шкільні книжки й шкільне приладдя** на вигідних умовах.
В ювилейному році „Рідної Школи“
262 підержім масово змагання цього Т-ва 2—8

—o—

Що це має значити?

При кінці останнього шкільного року і підчас оцих шкільних ферій покликали перед лікарську комісію воєвідську в Станиславові слідуюче число т. зв. етатових учителів, величезна більшість з неповним числом літ служби, головно в днях 24, 25 і 29 серпня ц. р.

	українців:	поляків:	жидів:
Коломия:			
укр. ґімн.	4	—	—
пол. ґімн.	1	3*)	—
пол. учит. сем.	—	—	—
Снятин:			
польська ґімн.	1	1	—
Станиславів:			
укр. ґімн.	5	—	—
пол I ґімн.	1	1	—
пол. II ґімн.	1	2	1*
пол. III ґімн.	1	—	—
муж. держ. сем.	2	1*)	—

*) (з цих 1 учитель народний, а 1 з повним числом літ служби).

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 27. СЕРПНЯ 1931.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

З ПРОБЛЄМ ЛІТЕРАТУРИ.

Чар слова.

Література витворила зі засобів мови окремий світ вартостей, який тисячними стежками веде до інших світів: суспільної діяльности, моралі, релігії, музики, малярства, а проте не потрібує ні від одного із них послів з уповноваженнями, які заявляли би про його залежність або самостійність. Коли поширимо поняття літератури на всі ділянки писаного слова, можемо сказати, що тоді, як слово не потрібує для своєї перевірки діла, діло навпаки істнує тільки завдяки критеріям слова.

Англійський критик Віліям Гезліт 100 літ тому сказав на цю тему багато розумного: „Вчинки минають і пропадають у забутті; їх можна доглянути тільки у наслідках — завойовники, державні мужі та королі живуть тільки на сторінках історії... Померші автори — це живі люди, вони все ще віддихають і рухаються в своїх творах, тамті — завойовники світа — це тільки попіл в урнах. Симпатія (коли можна так сказати) між думкою і думкою — ближча та животворніша, ніж між думкою і ділом. Думка розбуджує думку, наче полумя — полумю; поклін подиву складений тіням померших героїв є наче вогонь кадила на мармуровім памятнику. Слова, думки, почування кріпшають згодом у субстанції; предмети, тіла, вчинки розкладаються, розпорошуються у звуки або воздух!... Слова єдині предмети, що тривають вічно“.

Слово у тій царині, яку воно само творить, витворює не тільки власні критерії вартости, але й охоплює всі ділянки діяльности та всі її міри. Діло ніколи не промовляє само за себе; щойно слово зясовує його зміст. Вчинки та діла належать до світа суспільних явищ і прибирають поневолі форми загальних вартостей; — якщо їх не супроводять слова себто ідеї, нам важко відріжнити вчинок дурня від генія, так само, як на полі бою важко інколи відріжнити, чи від кулі гине справжній герой, чи нікчемний боягуз. Слово має в собі подих індивідуальности, — воно виявляє психольогію людини глибше та конкретніше, ніж найбільше енергійний учинок.

Коли шукаємо вартости слова в формі живого діла не замінюємо якусь непевну сумнівну, нестійну вартість на щось тривкіше, більше зясоване. За кожним разом, коли робимо таку заміну стверджуємо тільки, що слова, для яких шукаємо цупкішого ґрунту, не мають самі в собі бажаної сили. Думка про потребу критеріїв сильніших, ніж ті, які находимо в самім творі, приходить нам найчастіше над твором, в якого мистецьку вартість починаємо сумніватися. Т. зв. безсмертні твори не розбуджують у нас таких сумнівів; їхній чар тріває незалежно від наслідків полишених ними в якійсь добі серед якоїсь суспільности. Ж. Сорель питає себе, чи ми можемо щонебудь сказати про моральну вартість Венери Мільонської, коли, правду кажучи, не знаємо, що ця різьба висловлює.

Є ріжні теорії про те, чи хист краси, відчування та розуміння — вроджений чи придбаний; не інакше з теоріями про талант або про почування „справедливости“ та „правди“. Сприймаємо красу літературного твору, малюнку або краєвиду завдяки якійсь частині вроджених нам даних, індивідуальних, але також і загальних, придбаних під впливом середовища, що формувало наш смак і погляди. Можна сумніватися, чи істнують загально-людські дані вражливости на красу, зате нема сумніву, що чим людина культурніша, тим більше її чутливість — усі змислові орґани сприймання вражінь — зміцнена ідеями про ріжні роди краси.

Всі ці ідеї не виключають хисту безпосередньо схоплювати вражіння, йти навіть за ірраціональним інстинктом краси. Коли ми захоплені красою якоїсь жінки і стверджуємо це, тоді наша думка не шукає поза безпосереднім вражінням, якому залюбки піддаємося, глибших основ своєї оцінки. Знаємо, що ця особа може бути неінтеліґентна, морально більш як безвартна, а проте всі ці факти не зміняють ні трохи її краси. Члени жюрі міжнародніх конкурсів краси не домагаються від кандидаток curriculum vitae, шкільних свідоцтв ні свідоцтв моральности. Інша справа, що чим більше пізнаємо красуню, тим більше може наше первісне враження слабнути під впливом недостач її освіти, характеру та вдачі. Та скільки разів усі ці недостачі таки не грають ніякої ролі супроти чисто змислових приваб, скільки разів аналіза духовних і моральних рис людини, яку кохаємо приходить аж після літ і часто не раніше, аж чисто змисловий чар розвіється!

Чуємо часто здивування, як хтось може захоплюватися гарною жінкою, не бачучи хиб її характеру та інтеліґенції. Знаємо, що в 99 відсотках аргументи посторонніх людей не переконують людини закоханої, що стан любови не є наслідком розсудливої аналізи всіх прикмет і хиб особи, якою ми захоплені.

Критика, яка хоче доказати, що „гарний“ твір тільки той, який має в собі всі прикмети духові (інтелектуальні) та моральні пригадує прилюдну кумівську опінію, здивовану за кожним разом, коли хтось для „краси“ — „тратить розум“. Успіх архитворів, талановитих творів і бульварної сензаційної літертаури підлягає анальоґічним законам, що примхи любови. Захоплюємося твором, наче гарною жінкою: від чисто змислових легких скоботів аж до самозабуття та ідеального пориву, не маючи змоги ствердити, яку ролю грає тут безпосереднє вражіння і яку наші погляди про „внутрішні“ прикмети звеличаного нами предмету.

„Предмет краси — довічна насолода“ сказав Кітс. Історія літератури не вчить нас іншої правди як історія кохання всього людства. Краса втілюється в усі можливі форми, в які кожний із нас може відшукати всі можливі ідеї. Нема змоги зясувати, які „внутрішні“ прикмети твору рішають про його вплив зовнішніми рисами, доступними для наших змислів і нашої уяви.

мін. дер. сем. (укр. учит. нема !)	1*)	—
Стрий:		
3	1	1
Разом: укр. 19	поляків 10	жидів 2

Ось імена учителів українців:

Коломия:
- Войцеховський (математик)
- Ковбуз (фільольоґ)
- Левицький (ґерманіст, україніст)
- Лепкий (українїст, фільольоґ)
- Мусялович (математик).

Снятин:
- Погорецький.

Станиславів:
- Білобран (фільольоґ)
- Бойцун (українїст)
- Гаванський (природник)
- Грицак (математик)
- Комановський (школа вправ)
- Костецький (ґерманіст)
- Лисяк (школа вправ)
- Сілецький (математик)
- Тимошук (ґерманіст)
- Целевич (історик).

Стрий:
- Вайцович (математик)
- Лебішак (ґерманіст)
- Туна (українїст, фільольоґ).

Кого покликали з інших міст, ще невідомо, але вже з поданих цифр видно, який процент творять учителі українці.

Тут слід зазначити, що якби в коломийській українській ґімн. відпали згадані вчителі, то залишиться в тій ґімназії всього 8 учителів українців (враз із катехитом) на всього **240** учеників тоїж ґімназії (колись було там і поверх 1000 учеників !)

Не дозволили також у тій ґімназії утворити **2-ох відділів 1. кляси**, хоч на це ґімназія мала право, бо в попереднім шкільним році мала один відділ більше.

*) повні літа служби.

За викінчення укр. шпиталю

у Львові.

Заклик до українського громадянства!

Будинок шпиталю „Народньої Лічниці" імени Митрополита Андрея Шептицького, як відомо, вже під дахом. Одвак з огляду на преважку економічну крізу припинено, на жаль, його докінчення. Наша суспільність всеж таки не може довволити, щоби присвячений Достойному Ювилятові памятник лишився невикінченим і світив далі, мов на глум, своїми сирими мурами та позабиваними дошками отворами. Ми не сміємо станути на половині дороги і мусимо безумовно вкнайскорше довести розпочате велике діло до успішного кінця! І саме, колиб ми тепер, мимо незвичайних трудноців, викінчили наш шпиталь, ми далиб найкращий доказ великого пієтизму для нашого Ювилята і правдиво християнської любови та милосердя для наших бідних недужих. Легко будувати величаві палати з державних грошей, але не легко стягнутися з останнього і свій гріш, призначений може на кусник сухого хліба для себе і своїх дітей, віддати ще біднішому, бо недужому ближньому. Перед народом, хоч і недержавним, котрий такі діла творить, кожний мусить склонити голову з тим більшою пошаною.

Тому то пожертви, хоч би найбідніші, але напливаючі з усіх сторін, де лише українське серце палає любовю для нашого Архипастиря і для терплячих наших ближніх, не повинні ніяким чином зупинятися навіть на хвилинку!

Крім цього багатші наші установи й одиниці повинні одноразовими більшими дарами допомогти вегайному викінченню нашого шпиталю у такий спосіб: Товариство „Народня Лічниця", як власник шпиталю, рішило завести окремі ліжка, названі іменами їхніх жертводавців-фундаторів, а імена ці, по вічні часи, вирити на мармурових таблицях, уміщених над тими ліжками. Т-во „Народня Лічниця" зобовяжеться по всі часи давати бідним недужим безплатне приміщення в тих ліжках, лікарську опіку, конечні ліки і взагалі все, що входить в обсяг звичайного шпитального лікування, разом з повним прохарчуванням. Таке ліжко коштуватиме 5.000 ам. долярів, а жертводавець може поробити окремі застереження щодо круга недужих, що мають бути приміщені в тих ліжках, щодо дальшого способу увіковічнення його пожертви і т. д. Ці застереження будуть якнайточніше додержувані. Дар-пожертва 5.000 ам. долярів може бути зложений відразу, або кількома більшими короткоречинцевими ратами (остатнє з огляду на потребу прискішення будови)

Управа „Народньої Лічниці" не сумнівається, що й у нас найдуться такі жертводавці, як це діється в інших народів, де подібні заведення опираються на того роду пожертвах.

Слід ще підчеркнути, що зложені пожертви-фундації будуть безумовно в цілости вжиті на призначену ними ціль і з огляду на характер свого призначення є виключене, щоби вони могли змарнуватися, зглядно, щоби їх ужито на інші цілі, в якихнебудь умовинах.

Управа „Народньої Лічниці" просить складати жертви, згл. заяви їх зложення під адресою: Львів, Петра Скарги ч. 4.

ЗА РАДУ Т-ВА „НАР. ЛІЧНИЦЯ" У ЛЬВОВІ:

Володимир Децикевич в. р голова.

Д-р Тит Евген Бурачинський в. р. член Ради.

Студії у Високих Школах

у Кракові.

Виділ Т-ва „Укр. Студ. Громада" у Кракові подає до відома умовини приняття до Високих Шкіл у Кракові.

На виділах правничім і фільософічнім вписи трівають від 15—30 вересня. При вписах треба явитися особисто та предложити такі документи: свідоцтво зрілости, метрику, евентуально військову посвідку і свідоцтво моральности, якщо від матури до впису минув рік або більше, та дві знимки.

Подання на перший рік лікарського виділу треба вносити від 1—15. вересня з залученням таких документів: свідоцтво зрілости, метрику, свідоцтво приналежности; на фармацію від 1—10 вересня до **Dyrekcji Oddziału Farmaceutycznego U. J. w Krakowie. ul. Olszewskiego 2, I. p.** долучуючи вище наведені документи враз з двома знимками. Першенство мають кандидати з краківського та шлеського воєвідства.

Подання на перший рік рільничого виділу треба вносити від 1—15. вересня, а на дволітній курс огородництва й однорічній кооперативний курс до дирекції курсів, **Aleje Mickiewicza 21,** в тому самому часі.

Подання на „Студію Фізичного Виховання" від 1—15. вересня до **Dyrekcji „Studjum Wychowania Fizycznego" U. J. Kraków, Kopernika 12,** долучуючи крім вищеподаних документів, посвідку фізичної справности з обсягу руханки, спорту і т. п. та 3 знимки.

Перед приняттям мусять кандидати(тки) піддатися однотижневим лікарським обсерваціям.

Ученицею університетської школи **„Pielęgniarek i higjenistek"** може бути кожна жінка у віці від 20—30 літ. До письмового подання внесеного до управи школи, ул. Коперника 23, треба долучити метрику, шкільне свідоцтво бодай 6 ґімназійних кляс або рівнорядної освіти, свідоцтво здоровля й щіплення віспи, в малолітніх ще дозвіл родичів або опікунів, власноручний опис життя і знимку.

„Wyższe Studjum Handlowe" ул. Сєнкевича 4. Вписи зачинаються від 1. вересня. При вписі треба предложити ті самі документи, що на університет. Кожний рік творить для себе заокруглену цілість, так, що студент може покинути студії по кожному році, маючи заокруглену цілість знання.

Подання на два виділи Гірничої Академії треба вносити від 1. липня до 15. вересня — **Aleje Mickiewicza 30** Число кандидатів обмежене.

На Академію Мистецтв подання треба вносити від 1—15. вересня. З кінцем вересня евентуально в жовтні відбудеться конкурсовий іспит.

Ближчі інформації за залученням почтового значка до дня 20. вересня уділюватимуть тов. Красник Іван і Микіта Іван — Перемишль, Бушковецька 6., а від 20. вересня тов. Дзіковський Олекса в Кракові на дижурах Т-ва.

ЗА ВИДІЛ Т-ВА „УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА" В КРАКОВІ:

Красник Ів, голова. *Дзіковський Ол.* м. секр.

Студентські справи.

Університет Яна Коменського в Братиславі.

Подається до відома всім абсольвенткам та абсольвентам українських середніх шкіл, що вписи на медичний виділ при університеті Яна Коменського в Братиславі (Чехословаччина) відбуватимуться від 23. вересня до 7. жовтня ц. р. До впису вимагається свідоцтво зрілости та метрика уродження в оригіналі. За ближчими інформаціями слід звертатися на адресу:

Eugèn Soročynskij, Bratislava, Hotel „Slobodaren" Zeleznitiarska $17^{3}/_{29}$. ČSR. На відповідь слід залучити міжнародню поштову марку. Українські часописи проситься передрукувати.

ЖАДАЙТЕ французьких паперців ДО КУРЕННЯ. JOB
240 2—10

НОВИНКИ

— Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов Тел. 54-46. — Догідні умови. 254—?

— **З львівської хроніки.** На вул. Романовича наїхало авто на 9-літнього Стефана Маланюка і важко його поранило. Авто провадив 18-літній Іван Скерський із Станиславова. — При вул. Локетка пробувала отруїтися 24-літня Казим Савчинська, а 22-літня Юлія Кобалівна намагалася втопитися в ставі. — Наївся мороженого в холодний день Іван Гайдер і опинився у лічниці. — До мешкання Помербаша при вул. Пекарській вломилися непрошені гості і через помилку забрали дорогоцінности вартости 1.500 зол. — З мешкання А. Вінтера при вул. Смочій щезло білля вартости 300 зол. — Арештували Бернарда Ґрінблятта і Оз. Вайхера під замітом посередництва в продажі крадених річей.

— **Припинення вистав у Великому Міському Театрі.** В понеділок, 24. ц. м. відкликали заповіджену вже виставу „Вікторія та її гузар", а також припинили на необмежений час дальші вистави. Непорозуміння повстало на тлі конфлікту між дирекцією татру і членами орхестри за невиплачені платні з останніх двох місяців та непевні вигляди праці на найближчий сезон.

— **З краєвої хроніки.** Біля Жидятич, львівського повіту, невідомі бандити ограбили Василя Сороку з масла вартости 150 зол. Грім поразив у хаті Михайла Малика, в Ямниці і жінку. — В дворі Лейби Корна, в Олешкові, пожежа знищила господарські будинки вартости 22.000 зол. — В лісі, біля Старого Села, дрогобицького повіту, два озброєні бандити зрабували у Михайла Думи 450 зол. — В селі Тухотині, луцького повіту, Наум Микитин поранив смертельно дарами сокири по голові Т. Демчука. — В Матієві біля Луцька придержала поліція Войтіха Калву, Франка Вітка і Вол. Куліковича за підроблювання 50-ти грошівок. — Утопився в Дністрі біля Заліщик 26-літній Роман Ольшевський, студент львівської політехніки.

— **Степень маґістра прав** осягнули на львівському університеті у літньому речинці такі правники (чки): Бобинський В., Брановський, Гавришкевич Ю., Ганас І., Гуглевич, Ґардашевський, Дужий М., Дицьо С., Кос А., Лешньовський З., Люстіґ Ольга Віра, Огоновський О., Олесницький Я., Площанський О., Поплянський В., Радович М., Сенежак, Сенежак, Стасюк В., Стрийський М., Фединський, Ханик М., Хомяк М., Хробак В. і Чорний В.

— **Подружа трагедія в Микуличині.** Гуцулка Февронія Томашівська зраджувала свого чоловіка Василя. Коли чоловік застав її з любовником. прийшло між обоїма до суперечки. Як лише Василь вийшов за поріг, жінка затопила йому ніж у серці. Збіглися літники та жінка все ще раз за разом пробивала чоловіка ножем. Вкінці їй відібрали ніж, а тяжко пораненого гуцула лікар казав відіслати до Надвірної. Жінку арештували й також відставили до розпорядження судді в Надвірній.

— **Трошки статистики.** Підсумки статистичного уряду у Варшаві нараховують 895.103 осіб, які виїхали з Польщі від 11. XI. 1918 р. З цього числа 453.297 осіб остало в европейських, 441.806 у заморських країнах.

— **Людські жертви різника.** В Люблині роздратований різник 26-літній Борух Ґольдберг вбив різницьким ножем батька своєї нареченої Куперберґа і ранив наречену Суру та її маму Гіндлю, після сварки в справі подружжа з батьком Сурці.

— **Добровольці до тюрми.** Перед воротами американської тюрми на Алясці стоїть довга черга ескімосів, які добровільно хочуть іти до тюрми. Тому, що мала тюрма може помістити лише 30 осіб, приступила влада до будови нової, обчисленої на 400 осіб, щоби замикати тих, що сьогодні можуть лише мріяти про тюрму. Кращі обставини життя в тюрмі, як на волі, доводять до того, що за місце в черзі йде нераз кровава боротьба між ескімосами. Навіть постанова влади побирати оплати за побут у тюрмі не обмежила тих бідолах, в очах яких тюрма — це рай на землі

— **Подорож сліпих.** До Міляно прибула прогулька 2-ох сліпих б. вояків італійської армії, які постановили перейти пішки Італію себто більш як 3.000 км. Сліпих провадить пес сибірської раси. Досі пройшли вони 300 км., себто 1/10 частину цілого шляху.

— Незвичайний памятник. У Детройті (Зед. Держави) 6. продавці часописів на вулицях (тепер багаті люди) поставили памятник, що зображає хлопчика-продавця часописів і його вірного пса.

— Переможці океану. 96 летунів перелетіло досі Атлянтійський Океан на 32 літаках. 614 людей перелетіло над океаном на 12 воздухоплавах. Три літаки з 7-ома людьми залоги пропали без вісти, 4 літаки з 9-и летунами згинули по дорозі, 20 літаків з залогою 56 людей вернули з дороги не осягнувши мети. Переможці океану засновують своє окреме товариство.

— Смерть в озері. На Цюрихському озері перевернулася лодка, де було 11 осіб. 7 з них потонуло підчас випадку.

— Найстарша жінка на світі живе в Болгарії. в селі Дасерлі біля Варни. Називається Славка Мітова і має 152 роки. Її муж вмер перед 50-ти роками, тому вона здобула своєрідний рекорд: від 50-ти літ є вдовою. Вона не слабувала ніколи, а головна її поживa, це сира бараболя.

— Араби протестують. У неділю 23. ц. м. вибухнув у цілій Палестині страйк арабів, які не можуть погодитися з тим, що жидам роздали зброю, та домагаються їх роззброєння. У Наблюсі прийшло до бійки з поліцією, кількох арабів арештували.

— Повстання на Рад. Україні. В шести селах калинівського району вибухнуло селянське повстання на тлі колективізації. Селяни вбили кількох комуністів, підпалили три колективні господарства і стирти збіжа, яке було призначене на вивіз у Росію. Великий відділ війська ДПУ після боротьби з повстанцями зруйнував два села, обстрілюючи їх з важких гармат.

— Як обминають мито. У звязку зі забороною республиканського уряду вивозити гроші за кордони Еспанії, всі багатирі роблять це ріжними способами. 50.000 пезетів пробувала одна еспанка перевезти в засушеній рибі, яку їла і тим зрадила себе. Один еспанець сховав гроші в карбураторі авта та на лихо на самому кордоні мотор зіпсувався і кордонна сторожа, що хотіла направити мотор, несподівано їх найшла і сконфіскувала.

— Зачинення торговельного представництва большевиків. Аргентинський уряд відобрав привілеї, уділені свого часу большовицькому торговельному представництву в Буенос Айрес, що рівнозначне з його розвязанням.

— Папа і Мусоліні. Поголоски в Римі означують на найближчі дні речинець офіц. полагоди конфлікту між папою і Мусолініем, на конференції, зорганізованій для тієї мети.

— Немовлятко засуджене на тюрму. В одному містечку біля Праги 13-місячна дитина заскаржила до суду, за посередництвом опікуна — свого батька в справі признання батьківства і плачення аліментів. Суд скаргу відкинув і засудив дитину на 100 корон кари, або 24 години тюрми. Тому, що дитина не має майна на заплату кари, повинна була відсидіти добу тюрми. Небувалий присуд відкинув апеляційний суд, як неможливий до виконання.

— Лічення зубів. Французький лікар де Рожа лічить зуби новим способом: витягає хорий зуб, купає і направляє його. Опісля вичищує рану щоки і вставляє в неї вилічений зуб, який швидко приростає до ясен. Коли це правда, то багаті вставлятимуть собі куплені в бідолах справжні зуби на місце своїх знищених.

— Найвища гора світу. Монт Еверест, високий на 8.840 м. звався до недавна найвищою горою, тепер пальму першенства має здобути Ганк-Кана на межі Китаю і Тибету, висоти 9.000 м.

— Ще одна свобода. „Свободу“ слова, преси та віри тепер збільшили на Радянщині ще й забороною ввозу закордонних фільм. Фільмова цензура відкинула цілу низку американських і німецьких фільм.

— „Пять жнив річно!“ Ці слова стали гаслом господарських спроб у Німеччині. Закопані в землі електричні проводи скріплюють ріст рослин. Один огородник у Саксонії огріваючи таким робом посаджену городовину здобув пять зборів протягом одного року.

— 60 голов на конференції. Президент Зед. Держав Гувер запросив 60 визначних осіб, мущин та жінок, на нараду в справі боротьби з безробіттям.

— Володар Іраку в Женеві, Файсаль приїхав до Женеви, щоби навязати звязок з секретаріятом Союзу Народів і представниками країн. На вересневій сесії Союзу Народів розглянуть справу приступлення Іраку до Союзу Нар. в 1932 р.

— Анексія Гренляндії. Недавно Норвегія анектувала східну Гренляндію; цей факт викликав конфлікт з Данією. Тепер довідуємося, що анексію Гренляндії для Норвегії перевів Гольвеґ Еевод 5-ти... особовою армією. Легко анектувати, як ніхто не забороняє.

— Редукція цін на мужеську гардеробу актуальна. Згідно з оголошеною знижкою цін суконних матеріялів, повідомляє фірма **А. Віттельс, текстильні склади у Львові, вул. Рутовського 7.** напроти катедри, що доставляє вибагливу мужеську гардеробу на міру з першорядних бельських матеріялів у таких цінах: 1) маринаркове шевіотове вбрання зол. 130·—, 2) візитове вбрання зол 160·—, 3) весняно-осінний раглян зол. 160·—, 4) тренчкот зол. 130·— і т. д. Фірма **Віттельс, текстильні склади у Львові, вул. Рутовського ч. 7.** одержала на теперішний сезон останні новости суконних матеріялів на жіночі плащі, костюми і сукні, які продає по дуже доступних цінах, а саме в наслідок пороблених цією фірмою в останнім часі корисних закупів у бельських фабриках. 2270 15 ?

ОСТАННІ ВІСТИ

ПЕРЕГОВОРИ ПОЛЬЩІ З СРСР У СПРАВІ ПАКТУ ПРО НЕАГРЕСІЮ.

Польський посол у Москві Патек приїхав у понеділок веч. у Варшаву. У вівторок був він на авдієнції у мін. Залєського на майже 2-год. конференції. Конференція торкалася польської ноти, яку Патек зложив у нар. комісаріяті для закордонних справ, а яка предкладає пакт про неагресію з СРСР. Мін. Залєський по дорозі до Женеви задержиться у Парижі й там розмовлятиме з фр. урядовими чинниками в звязку з переговорами Франції з СРСР на тему пакту про неагресію.

Польський проєкт, що його Патек предложив у неділю нар. комісареві Літвинову є, як здогадуються, однозгідний зі становищем Франції, яке вона зайняла підчас переговорів із СРСР у справі пакту про неагресію.

Зачувати, що ком. Літвінов підчас сесії Ліги Націй буде у Женеві та візьме участь у панеропейській конференції. При тій нагоді мін. Залєський стрінеться з Літвіновим і обговорить польське предложення. Зачувати, що Польща старатиметься, щоби пакт про неагресію поширити на всі держави, які межують з СРСР від заходу. СРСР своє становище закомунікує Польщі мабуть на днях. Здогадуються, що СРСР висловить готовість заключити пакт неагресії з Польщею, та застережеться проти того, щоби рівночасно заключувати такі пакти з балтійськими державами головною із Румунією.

Пос. Патек сказав представникові „Газ. Польской“, що переговори в справі неагресії Польща веде з СРСР іще від 1927 р. Патек перейняв ті переговори і з часом предложив урядові СРСР спис точок, щодо яких нема порозуміння між сторонами. Точки ті ще до нині неурядовані. Фактом є, що Кельоґів пакт і протокол Літвінова відсували часом на якийсь час ті справи, та ніколи їх не кидали зовсім. Пос. Патек офіціяльно предложив проєкт, щоби відновити давно початі дискусії.

НОВИЙ УРЯД В АНГЛІЇ.

Один із часописів приніс чутку, що безпосередньою причиною упадку Мекдональдового уряду був ультімат американських банків, які кредити робили залежними від великих фін. ощадностей в справі підмог для безробітних. Коли ті домагання ам. банків уряд прийме, то становище лейбуристів до нового уряду буде ще більш опозиційне. Зачувати, що мабуть виключать із Лейбурпартії Мекдональда й Сновдена.

„Ню Йорк Таймс“ повідомляє, що новий англійський уряд до 24 годин може дістати значні кредити від приватних американських банків.

Офіціяльна ліста нового англійського уряду така: голова ради міністрів Мекдональд, представник уряду в парляменті Болдуін, канцлер скарбу Сновден, внутрішні справи Герберт Семюел, справедливість Сенкі, закордонні справи льорд Рідінг (бувш. віцекороль Індії, ліберал, із походження жид), держ. секретар для Індії Говр. домінії й кольонії Томас, здоровля Невіл Чемберлен, промисл і торговля Гонлайф Лістер.

Крім того до уряду ввійдуть міністри, які не будуть включені до кабінету: держ. секретар аеронавтики льорд Емюлрі, перший льорд адміралції Остен Чемберлен, держ. секретар Шотляндії Архібальд Сінклер, виховання Дональд Мек Лін, праця Бетерсон, прилюдні роботи льорд Льондондері, князівство Лєстер маркіз Де Льочіен. Міністрів військових справ і хліборобства іменують пізніше.

До кабінету ввійшли 4 лейбуристи, 4 консерватисти та 2 ліберали.

В новому кабінеті нема міністрів комунікації, еміґрації і керовника департаменту заморської торговлі. Здогадуються, що ті мін-ства задля ощадности злучать з іншими.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 25. VIII. 1931 р. масло експортове праса 3·50 зол., масло десерове праса 3·40 зол., літра молока 19—20 сот., літра сметани 1·10 зл., копа яєць 5·00 зол.

СПОРТ.

Стрий: У.С.К. „СКАЛА“—ТУР (Стрий) 2:2 (1:0).

В неділю, 23. серпня ц. р. в год. 11-ій передполуднем, У. С. К. „Скала“ розіграла змагання за мистецтво Ц-кляси з ТУР-ом, одною зі слабших дружин стрийської підокруги. До змагань „Скала“ виступила в дещо ослабленому складі з причини некарности деяких грачів та проте „Скала“ могла здобути в цих змаганнях оба пункти. Гра велася на низькому рівні, до чого у більшій мірі причинилася велика горяч. До 80. хвилин „Скала“ провадить 2:0, а опісля суддя диктує два карні стріли до „Скали“ з котрих ТУР добуває двоє воріт і при стані 2:2 суддя кінчить змагання. Для „Скали“ ворота здобули Улицький 1 і Гарасимів 1, для ТУР-у Сальва з карного.

Дрогобич: Т. С. Т. „ПІДГІРЯ“—Ж. К. С. „ДРОР“ 4:2 (2:1).

У суботу, 22. серпня ц. р. відбулися мячеві змагання між Т. С. Т. „Підгіря“ (Дрогобич) і Ж. К. С. „Дрор“ (Стрий). Противник „Підгіря“, Б-клясова дружина „Дрор“, змішнений грачами стрийської І. „Погоні“, грав амбітно і пожертвенно, але „Підгіря“ показалося і на цих змаганнях сильнішою дружиною технічно і тому в обох половинах гри мяч був майже постійно під воротами „Дрора“. Ворота для „Підгіря“ добули Кіцила І. (1), Мисишин (1), Сиротюк (2), а для „Дрора“ добув Меллер (2), з чого другі на кілька хвилин перед закінченням змагань. Суддя п. Хрущ.

Самбір: У. К. С.—СОКУЛ 1:0.

У неділю 23. серпня ц. р. відбулися відплатні мячеві змагання між дружинами У. К. С.—„Сокул“, які закінчилися перемогою нашої молодої дружини. „Сокул“ грав дуже завзято, але завдяки добрій обороні української дружини нічого не вдіяв. Зате вже в 10. хвилині гри В. Федорович певним і сильним стрілом добуває першого і останнього голя для У. С. К. В другій половині У. К. С. грає проти вітру і тому тяжко було атакувати. „Сокул“ старався за всяку ціну вирівняти ворота, але безуспішно.

Львів: „СОКІЛ IV.—„ДНІПРО“ 4:0 (2:0).

Відплатні змагання виграв заслужено „Сокіл“ який невважаючи на відсутність кількох грачів, як Чорний, Цибик, Фурда, Гуайк і Шигалик, мав цілий час перевагу. Перша половина гри приносить гарні атаки обох сторін і тоді „Сокіл“ добуває двоє воріт, стріленіх Терлецьким І. Зате „Дніпро“ не використовує карного, а його випади нівечить як не оборона, то воротар „Сокола“. По перерві „Дніпро“ накидає скоре темпо якого опісля сам не видержує та не використовує другого карного і позволяє „Соколові“ добути дальших двоє воріт, які здобув Ступницький. Обі дружини завдячують такий вислід знаменитій грі воротарів, бо коли Віріщук II. боронить два карні, то воротар „Дніпра“ ловить імпонуючо низку сильних стрілів сокільського нападу. Змагання вів середньо Терлецький Гр.

Дописи.

БУЗЕЧЧИНА. **(Ювилей „Рідної Школи“ у Буську).** Щоби не остати по заді інших повітів, відсвяткувала і Бузеччина ювилей „Рідної Школи“. В середу 19. серпня ц. р. в 3. год. пополудні відслужив у місцевій церкві о. сов. Сильвестер Калиневич панахиду за померших членів „Р. Ш.“, підчас якої зібрано 4 зол. на „Рідну Школу“. Опісля відбувся у „Бурсі на Греблі“ в год. 4.30 концерт зі слідуючою програмою: 1) „Ой накопала“, відспівав хор „Марійської Дружини“ з Побужан. 2) Вступне слово — голова кружка о. сов. Сильвестер Калиневич. 3) „Гейже діти разом“ і „Скажу вам новину“ відспівали діти захоронки СС. Йосафаток. 4) „Рідній Школі“— деклямувала Левицька Марія. 5) „Українки ми маленькі“ і „Мово рідна“ деклямувала Славця Фалінська (дитина захоронки СС. Йосафаток). 6) „Ягілочка, ягілочка“, „Кривого танцю“ відспівав хор „Марійської Дружини“ з Побужан. 7) „Ой нема то краще...“ деклямував Омелян Пинило. 8) „На горі барвінець“, „Загадала бабусенька“, „Українець моє імя“ — віддеклямували діти захоронки СС. Йосафаток (Любчик Цебровський. 9) „Ой зза гори та буйний“ відспівав хор „Марійської Дружини“ з Побужан. 10) „Учися дитино“, деклямація — Боцянівна Марія. 11) „У лісок зелененький“, „А хто знає“ відспівали діти захоронки СС. Йосафаток. 12) „Що то є „Рідна Школа“ — реферат секретаря кружка Вороновського Василя. Хором „Марійської Дружини“ з Побужан проводила пані Ванчицька, дружина о. Юрія, пароха з Побужан. Хор убраний в народні строї робив гарне враження. Діти захоронки СС. Йосафаток у Буську виступали з вправами й співами. За вміле й солідне виконання нагородила їх зібрана публика оплесками. Прикро вражала відсутність міщанства з Буська.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Зачинений аж до відклику.

Театр Ріжнородностей:
Пятниця 28. VIII. „Вулиця". — Аж до дня 31. VIII. включно вистави „Вулиці" театру „Атеней".

Малий Міський Театр: Зачинений аж до відклику.

МУЗИЧНА ШКОЛА САБІНИ КАСПАРЕК (вул. Кохановського ч. 4. тел. 85—43). Проф. Софія Франковска і Марія Майзунова обняли класу сольового співу в середній становій школі. 231

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Світ без кордонів" (Адам Бродзіш).

КАСІНО: „Свав дьві студентки", „Бастер Кітон боксером".

КОЛЬОСЕИ: „Гріхи вулиці", „Лявіна".

ЛЕВ: Резигнація („Вільна любов").

МАРУСЕНЬКА: „Фатальна жінка", „Після присуду".

ОАЗА: „Опир в опері" (Льон Чаней).

ПАЛЯС: Роман кадета", „Трьох зломаних долею".

ПАН: „Мельодія щастя".

ПАСАЖ: „Тайна китайських пантофельків".

ХИМЕРА: „Клюб бездітних" (комедія).

СТИЛЕВЕ: „Корабель комедіянтів" і додаток: Звукова комедія.

УПІХА: „Гарольд Льойд жениться", „На фронті нічого нового".

Програма радіо.

Четвер, 27. серпня 1931.

Варшава (1411,8) 18·00 Концерт солістів. **Кенігсберг** (217,1) 19·35 Концерт оперової орхестри. **Братислава** (278,8) 19·05 Речитаць віолінчелі. **Бресляв** (325) 20·30 Жовніри — опера. 21·15 Симфонія б-дур Баха. **Штрасбург** (345,2) 18·00 Оперова й оперетокова музика. **Штутгарт** (360,1) Камеральна музика. **Букарешт** (394,2) 21·00 Симфонічний концерт. **Стокгольм** (435,4) 20·00 Концерт радіоорх. **Рим** (441,2) 17·30—18·15 Концерт солістів. 21·00 Концерт. **Лянгенберг** (472,4) 17·00—18·00 Гра на гітарі. **Прага** (486,2) 17·10 Грамофонові плити. **Мілляно** (500,8) 20·45 Опера. **Брюсель** (508,5) 17·00 Камеральна музика. 21·00 Концерт. **Відень** (516,4) 19·40 Гра на скрипцях. 20·55 На селі і в місті, весела програма. **Мінхен** (532,9) 16·20 Концерт солістів. 20·15 Ораторія Ліста. **Будапешт** (550,5) 12·05 Циганська орхестра. 19·10 Концерт солістів. **Любляна** (575,8) 21·30 Оперові дуети. **Харків** (937,5) 15·00, 20·00 Концерт. 17·00 Відчит 19·30 Година матері. **Ослью** (1071,4) 22·05 Хоровий концерт. **Калюндборг** (1153,8) 20·00—21·00 Французька музика. **Москва** (720) 19·30 Концерт. **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 16·00—17·00 Концерт з Берліна. 20·00—20·30 Образки з сучасної Росії. Проблема подружжя в більшовицькій літературі.

Пятниця 28. серпня 1931 р.

Братислава (278,8) 19·05 Речитаць віол. **Бресляв** (325) 20·30 „Вовки", опера Курліта. **Льондон** (356,3) Прогульковий концерт. **Штутгарт** (360,1) 21·45 Камеральна музика. **Гамбург** (372,2) 19·30 Марші і польонези. **Букарешт** 21·00 Симфонічний концерт. **Берлін** (419) 18·10 Гавайські дуети. 20·30 „Травіята", опера. **Рим** (441,2) 21·00 Концерт. **Мілляно** (500,8) 20·45 „Резурекціоне", опера. **Відень** (516,4) 22·10 Танкова музика. **Мінхен** 20·15 „Легенда про св. Елисавету", ораторія Ліста. **Будапешт** (550,5) 20·15 Циганські пісні. **Харків** (937,5) 15·00, 20·00 Концерт. 19·30 Година матери.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 27. серпня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Астр. час з Варшави. 12·05 Програма біжучого дня. 12·10, 15·10, 16·00, 17·10, 19·40 Грамофонові плити. 13·10 Метеорольогічний комунікат з Варшави. 14·50 Господарський комунікат з Варшави. 15·25 Відчит з Варшави. 15·45 Львівський комунікат. Л. О. П. П. 16·45—17·10, 19·50—21·30, 22·00—22·25 Трансмісії з Варшави. 17·35 Стиль сучасности, відчит. 18·00 Фортепяновий речитаць і романтичні німецькі пісні, які відспіває п. Й. Фінклер (бас). 19·00 Всячина. 21·30 Жінка зі серцем, авдиція. 22·25 Програма на слідуючий день. 22·30 Скрипці. 23·00—24·00 Легка і танкова музика з Варшави.

Пятниця, 28. серпня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Астр. час з Варшави 12·10, 15·10, 16·00, 17·10, 19·40 Музика з грамофонових плит. 13·10, 14·50 15·45 Комунікати. 15·25 „Моя дитина", відчит. 16·50 Відчит про Помпеї. 17·35 „Сучасний стиль", проф. Махневич 18·00 Фортепяновий речитаць. 19·00 Всячина. 19·20 Літературна гутірка. 19·50—20·10 Комунікати. 20·15 Концерт легкої музики. 21·00 Концерт із Швайцарської Долини (варш філь. орх.) 21·30 „Жінка зі серцем", відчит. 22·00 Фейлетон. 22·15 Комунікати. 22·30 Скрипковий речитаць. 23·00 Легка і танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

У прив. учит. жіночій Семинарії С. С. Василіянок у Яворові з правом прилюдности рік шкільний 1931/32 розпічнеться торжественним Богослуженням дня 2. н. ст. вересня. На днях 31. серпня, 1. і 2. вересня додатково відбуватися будуть вписи і вступні іспити на I, II, III. і IV. курс. Ново вступаючі учениці обовязані долучити до подання: 1) метрику. 2) останнє шкільне свідоцтво, 3) короткий життєпис і 4) свідоцтво лікарське. — **Дирекція.** 280 2—3

На „Рідну Школу" зложила родина Лаврівських з Бережан 15 зол., замість вінка на могилу бл. п. Богдана Білинського в Бережанах. — ВП. Жертводавцям щиро дякує Головна Управа **„Рідної Школи".** 297

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик, прецизійні, продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони знана фірма **Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5.** 130

ВДОВА по урядникові прийме на станцію учеників (-ці). Вулецька 6. II. п Дубравска. 242 2—2

СТАНЦІЯ. Два ученики (ці) найдуть дбайливе приміщення при родині гімназійного професора. Львів св. Марка 20./I. 245 2—3

ФАБРИКА ЕЛЕКТРИЧНИХ ЛЯМП і металевих виробів **„GALWANJA"**, Жулінського 11 а. — Тел. 20-54. — Ціни фабричні. 30 20—?

ВПИСИ на курси у вищій школі крою і шиття. — М. Козловської від 27. серпня, між 11—3. Львів, Академічна 22. I. пов. 239 3—4

УЧИТЕЛЬКА з довшою практикою глядає цілорічної лекції на провінції з обсягу 7-кляс. нар школи, або нижчих кляс гуман. гімн. Зголошення до Адмін. „Діла" під „Учителька-32". 250 4—8

ПРИЙМУ двох учеників з вищих кляс на мешкання з харчем при одній особі. Ціна поміркована. — Львів, Голомба 11. відомість у сторожа. 268 2—2

ГІМНАЗІЙНИЙ УЧИТЕЛЬ, фільольог, з кількалітною вчительською практикою, прийме на селі лекцію на цілий рік. Найкращі поручення. Умовини за порозумінням. — Ласкаві зголошення до Адміністрації „Діла" під: „Філь-кляс". 269 2—2

РУТИНОВАНИЙ конципієнт з 4-літньою адвокатською і судовою практикою обійме посаду зараз, евентуально від 1/10 1931. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Правник". 277 2—2

ПРИЙМУ 2 учеників або учениці на станцію. Покій ясний, теплий; харч першорядний; ціна дуже поміркована. — Потоцького 110. II. п. на право. 279 2—2

ПРИЙМУ на станцію учеників. Окрема кімната, евентуально фортепян. — Зголошення Куркова 14. ч. дверей 9. 282 2—2

ПРИЙМУ УЧЕНИКІВ на станцію. Совісна опіка, близько гімназії. — вул. св. Тереси 2 Б. II. пов. мешк. 6 Ізидор Рудницький. 290 1—4

ШУКАЮ здорової та совісної учительки до донечки IV. кл. гімн. типу гум. Першенство, що уміють подати початки французької мови: о. Дуркот, Błożew k/ Przemyśla. 288 1—2

ПРИЙМУ 2 панни на станцію з цілим утриманням. Кімната вигідна. Недалеко від державного жіночого Семинаря та С. С. Василіянок. — М. Шебепова, Задвірянська (Садівницька) 105. 293 1—2

СТАНЦІЯ для панночок. Добрий харч совісна опіка, окремий вхід. — Бедрійова, Перемишль, Грунвальдська 25, I п. двері 5. 289

ПОКІЙ, окремий вхід, можливо з утриманням віднайму студіюючим. — Хшановських 12. Карпюкова. 292

КУРС крою і шиття біля (тримісячний) розпочинає з днем 1. вересня п. р. у власній робітні першорядна фахова сила бувша довголітня управителька та інструкторка в „Труді" Анна Цимбрилова у Львові, вул. Окульського 6, ріг Листопада. 294 1—2

ПАРЦЕЛІ на Новім Львові (Красучин) до продання при головній вулиці, яка лучиться з Власною Стріхою (фронт полудневий). — Відомість: вул. Руська 16. Ресторан „Говерля". 295

БІЛЛЯ мужеське, жіноче і діточе, плащі лікарські, фризієрські і т. п. піжами, рубашки. як і цілі виправи, від звичайного до найвибагливішого, виконує совісно і дешево Анна Цимбрилова, роб. білля, вул. Окульського ч. 6. ріг Листопада. 294 1—2

ПОКІЙ для двох учеників (ць) з цілим утриманням, поміч у науці і скрипка, вул. Бартоша Гловацького 17. А. Хомецький. 296

СТУДЕНТ політехніки шукає у Львові лекції з гімназії або семинарії за помешкання. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Техніка". 291 1—2

ДУЖЕ ДОБРУ УЧИТЕЛЬКУ з семинаріяльною матурою до науки дітей на цілий рік може поручити: о. В. Лицняк, Львів, Вроновська 5. 1—4

ВЕДЕНІ відомими педагогами, визначними професорами гімназій і державних семинарій, затверджені кураторією Л. Ш. О. **матуральні і доповняючі курси „OŚWIATA"** приймають **вписи** на шк. рік 1931/32 на матуральний гімназійний курс — всіх типів, матуральний гімназійний курс, курс з обсягу 6-ти і 4-ох гімназійних кляс. Педагогічні студії для гімназ. абітурієнтів, що бажають доповнити семинаріяльну матуру. Практичні лекції і досвідна школа вправ запевнені. Всіякі інформації дає секретаріят: **Львів, вул. Мілковського 11. тел. 50—01** від 11—1 і 5—7. Проспекти даром. На відповідь почтову марку. 241 2—4

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Український пансіонат для дівчат отвирає з днем 1-го вересня 1931 р. п. СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА **в Стрию,** Костюшка ч. 22. Приймається панночки до семинарії або до гімназії. — Приміщення в новій з комфортом урядженій хаті в середмістю — харч здоровий, достатний, пять разів денно. — Солідна опіка старшої пані. Все за оплатою **по 90 зол. місячно.** На бажання фортепян на місці. — Зголошення приймає і інформації дає п. Стефанія Погорецька у Стрию 82 6—6

Меблі ріжного рода, можна найкорисніше купити у відомій фірмі **„Doroteum", Льва Сапіги 34.** Тел. 15—01. **Догідні умови.** 2361 61—?

ЛІЖКА металеві ВІЗКИ діточі поручає дешево фабричний склад

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95--97. Великий вибір ДОГІДНІ УМОВИНИ. 1886 1—30

Подяка.

За безкористне, повне трудів і посвяти виліченя мене з тяжкої недуги, цією дорогою складаю **ВП. д-рові Ром. Несторовичеві,** лікареві у Перемишлі, мою якнайщирішу, сердечну подяку.

Олесь Степовий.

Хочеш мати обід на час! Хочеш мати тепло в мешканні!

То купуй горішньошлеське вугілля ТАМ, де його половина Львова купує

У Ф-мі **„KARBO"**

Коперника 19. тел. 8—68.
Якість, вага, достава взірцева.

Спис гостей, що приїхали до „Черча" в серпні.

Вонсовичева Іванна — Королева, пов. Грибів, Ромовський Василь — Львів, Садовський Іван — Сокаль, д-р Роман Савойка — Дрогобич, Ольга Савойка — Дрогобич, Брониславa Вергун — Сокаль, Молещій Анна — Ропчиці, Ангела Молещій — Ропчиці, Володислав Чернявський — Станиславів, Чернявська Анна — Станиславів, Майберг Рузя — Підгайці, д-р Богдан Білинкевич — Львів, Голод Олекса — Стратин, д-р Юліян Богачевський — Камінка Стр., Майерштейн Бенямін — Козова, д-р Іван Околот — Перемишль, Різник Микола — Саранчуки, Едвард Фрідлер — Відень, Завадович Іван — Тернопіль, Чижевський Талей — Краків, Шухевич Іванна — Львів, Мащакова Антонина — Липиця Гор., Заткова Емілія — Перемишль, Татухова Марія — Турка, Пасіківна Дарія — Турка, Дубицька Альбіна — Станиславів, дир. Денис Коренець — Львів, Головецька Феліція — Брани, Козаківна Сабіна — Ременів, Турянська Романа — Львів, о. Михайло Менцінський — Станиславів, д-р Степан Федак — Львів, Гісецька Ліда — Рожнятів, Мейблюм Мендель — Бережани, Іван Борин — Львів, д-р Станислав Бергер — Станиславів, Панчишин Гнат — Львів, Мотюк Ольга — Маріямпіль, Василь Слозіцький — Княже, Петро Мазур — Честиня, Володимир Рудий — Болехів, Юлія Литвинова — Рихвальд, д-р Софія Панкевич — Львів, Воронівна Володислава — Потутори, Назарукова Константина — Львів, Софія Домчевська — Львів, Творидло Мирослава — Львів, Вальд Геня — Львів, інж. Соколовський Щасний — Стрий, Панкевич Ядвига — Львів, Марцінковська Ядвига — Надвірна, Мацьків Ольга — Станиславів, Зісель Жигмонт — Єзупіль, Кульчицька Стефанія — Львів, Матковський Іван — Саністільники, Рибачківна Нуся — Львів, Головінський Іван — Підгайці, Бабякова Розалія — Коломия, Бойчукова Марія — Коломия, Дорошенко Наталія — Львів, Воробець Михайло — Бабинець, Купчинська Тетяна — Львів, Пригода Стефан і Пригода Володимир — Озірна, Назарова Олена — Львів, Почигайло Іван — Боків, Шмід Яків — Підбуж, Модринський Франц — Дегова, Жук Андрій — Львів, Клос Роман — Львів, Погорецький Ярослав — Львів, Гонташевська Анна — Станиславів, о. Дереванко Іван — Скала, Косміна Василь — Дусанів, Ковальчук Василь — Познань, Завацька Гелена — Вильно, Сабанова Марія — Милowання, Рудницький Григорій — Підкамінь, Залевський Юрій — Варшава, Карнага Марія — Жидачів, Комарянська Савина — Григорів, Монастирська Емілія — Городище, — Трембач Стефанія — Чорна Лоза, Бріль Стефан — Тудорів, Панкевич Клементина — Львів, Павлюкова Марія — Львів, Пришляк Юлія — Бабухів, Турчинова Олена — Городенка, Пехтер Кляра — Бережани, Пелагія Майба — Красне, Семенюк Іван — Чортків, Паращук Евген — Васючин, д-р Гарасимів Антін Стрий, Лучаковська Олимпія — Львів, д-р Суховерський Осип — Львів, Розенберг Людвик — Львів, Дигіть Григорій — Вербів Стек Григорій — Стратин, Борщ Ксеня — Стратин, Тарнавський Іван — Львів, о. кан. Стек — Станиславів, Бурбела Гафія — Гусятичі, Гірс Фейга — Лодзь, Гамер Осип — Бурштин, Вільман Юлія — Станиславів, Вонсович Осип — Королева Руська, Болнарчук Іван — Папіаці, о. інсп. Василь Навроцький — Красне, Казновська Теодосія — Глубічок, Мудра Ярослава — Львів, Грицина Андрій — Скварява, Якімчук Василь — Глубічок, Вітовичева Емілія — Дмитровичі, Фрейвальд Макс — Торунь, Титор Іван — Станиславів, Тобіяс Адольф — Бурштин, о. Щуровський Михайло — Маркова, Пилипець Марія — Скала.

Останній сезон триває цілий вересень аж до жовтня. Ціни купелів і удержання знижені.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів Ринок 10.